

Avonturen in het Koninkrijk van de Nederlandse Taal.

Ik ben een avonturier, klaar om een nieuwe wereld te verkennen. Mijn rugzak zit vol opwinding, nieuwsgierigheid en een vleugje angst. Dit koninkrijk is een onbekende wereld voor mij. In het begin was het niet vriendelijk. Mijn ogen verdwalen in het woord doolhof, zonder een uitweg te vinden. Mijn oren vingende vreemde noten op, zonder hun betekenis te begrijpen. Mijn tong struikelde vaak over klanken zoals “r” en “l”, zonder goed te kunnen spreken. Mijn hart werd gekwetst door onzekerheid en mislukking, vol littekens. Ik raakte verdwaald in dit koninkrijk, elke stap was een uitdaging.

Gelukkig ontmoette ik altijd vriendelijke gidsen. Sophie van Samenlezen, Meike van Atlas, de leraren van CLT... Zij wezen me de weg en moedigden me aan. Ondanks de langzame vooruitgang, dacht ik nooit aan opgeven. Op een dag brak het zonlicht door het donkere bos en bescheen mij. Mijn ogen zagen het pad om uit het doolhof te ontsnappen. Mijn oren begrepen de betekenis van vreemde noten. Mijn tong kon moeiteloos obstakels overwinnen. Mijn hart werd veerkrachtiger en accepteerde tegenslagen. Ik begon de wereld steeds beter te begrijpen, en de wereld behandelde me steeds vriendelijker. Ik kon zelf een gesprek voeren met deze wereld: “Ik heb nog zo ver te gaan.” “Ja, maar kijk eens hoe ver je bent gekomen.”

(Shu Wang)

